

14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

† Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Βενεδίκτου ὁσίου (†543). Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμφάκου († θ' αἰ.)

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν ζ'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§14-16).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

ᾠχος Γα φ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Πα}
ει σα κουου σο ο ο ο ον μουου ^{Νη} ^{Γα}
ει σα κου σο ον
^{Νη}
μου Κυ ρι ε ε ²² Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει σα
^β ^χ
κου σο ο ο ον μουου προ ο σχες τη φω νη η η η
^Μ ^{Νη}
της δε η σε ω ω ως μου ²² εν τω κε κρα γε ναι
^{Γα}
με προς σε ε ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε ²²
K ^{Πα} ^{Νη}
α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
^Μ
η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
^{Νη} ^{Πα} ^{Νη}
ον σου ²² ε παρσι των χει ει ρω ω ων μουου ⁹ θυ σι ι
^{Γα}
α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι
²²
ε ²²

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου. ²² ^χ

Θ ^{Νη}
ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
^{Γα}
μου και θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ²²
^{Νη}
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου
Φ^{Νη} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ νε
στησαν το ο μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο
με νων την α νο μι ι αν

Π^{Γα} ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ^{Γα} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ι ν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Γα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

A Nη
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων τη νψυ χη ην μου

E Nη
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π Nη
ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

P Nη Πα Nη
υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ε ξο μο

λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου

Δ Γα Nη
ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος με τα των α σω

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η

Γα
μων δο ο ξα α σοι Γ
ζζ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, Νη Μ Γ
Α Δ ζζ ε ως ου αν τα πο δω ως

Γ
ζζ
μοι

Σ Νη
ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

η μας Α Δ ζζ θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρωσας Γ
ζζ

Πα Νη
δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

Γα Γ
ζζ
α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, Νη
Α Δ ζζ ει σα ακου

Μ Γ
ζζ
σον της φω νη ης μου

Α Νη
πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερσιν του Δη

μι ουρ γου Α Δ ζζ ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι Μ Γ

ας Γ Νη ζζ ου τος ο πλου ου ου τος της βα σι λει ει ας Νη
π ρ

Γα Γ
ζζ
πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἄτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα Νη
Α Δ ζζ εις την φω νη ην

της δε η σε ω ως μου

Κ αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε

μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ υ πτω εις την ε γερ σιν σου

καυ χω ω μαι ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου

παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο

ξα σοι

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν

Δ α βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ

ε κα λυ ψεν αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο

ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α

γι ι ω προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο ο γον

υ υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω με ε νον και νε

κρω θεν τα ως ανθρωπον και α να σταντα κατ ε ξου

σι ανως φι λα ανθρωπον

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

Κα τηλθες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου λη η

θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ος και Δε

σπο της και α νε εσ της τρι η μερος συν α να στη σας

τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων και της φθο ρας

κραυ γα ζο ντα και λε γοντα δο ξα τη α να στα σει σου

μο νε φι λα ανθρωω πε

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Οπλασ της μθ Κυ ρι ος χην εκ της γης προς λα

βων με ζω η ρω φυ ση μα τι ψυ χω σας ε ζω ω

ω ω σε και αι ε τι μη σεν ε πι γη ης αρ χο ντα

ο ρα των α πα αν των και Α γγε λους ο μο δι αι

τον Σα ταν δο δο λι ος ορ γα νω τω ο φει ει χρη σα

μενος εν βρω σει ε δε λε α σε και Θε ο της δο

ξη ης ε χω ρι σε και τω κα τω τα τω θα να τω πα

ρα δε δω κεν εις γην αλλ ο Δε σπο της και ευ σπλαγ

χνος πα λιν α να κα λε σαι αι

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σων

των α νο μι ων αυ τω

Σ το λην θε ο υ φα ντον α πε ξε δυ θην ο

τα λας σθ το θει ον προ στα γμα πα ρα κς σας Κυ ρι ε

συμ βλ ι α ε χ θρσ και συ κη ης φυ λλα δε και τς δε ρ

μα τι ι νθς νυν χι τω ω νας πε ρι βε βλη μαι ι

δρω τι κε κρι μαι αρ τον μο χθη ρον κα α τε σθι ει ν γαρ

α καν θας και τρι βο λης δε φε ρειν μοι η γη κε κα τη
ρα ται αλλ ο εν υ στε ε ροις τοις χρο νοις εκ Παρ
θε νσ σαρ κω θεις α να κα λε σας ει σα γα γε
πα λιν εις Πα ρα δει σο ον

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Π α ρα δει σε πα ντι με το ω ραι ο τα τον

καλλος θε ο κτιστον σκηνω μα ευ φρο συ νη α λη κτε

και αι α πο λου σις δο ξα των Δι και αι ων Προ φη

των τερ πνο ο της και Α γι ων οι κη τη ρι ον η

χω των φυ λλων σσ Πλα στην τον των ο λω ων ι κε τευ ε

τας πυ λας υ πα νοι ξαι μοι ας τη πα ρα βα σει α πε κλει

σα και α ξι ω θη ναι τσ ξυ λθ της ζω ης με τα

λα βειν και της χα ρας ης το προ τε ρον εν σοι κα

τε τρυ φη σα α

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
με νει εἰς τὸν αἰ ὦ ὦ νά

Α δαμ ἐξωστράκι σται παρὰ κοῆ Παρὰ
δεισὸς καὶ τρυφῆς ἐκβεβληταὶ γυναικός τοις ῥήμα
σιν ἀπατωμένος καὶ γυμνός καθήται τῶ
χωρὶς οἱ οἱ μοι ἐναντίον οὐδύρομένος
διοσπᾶ δάσωμεν πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξα
σθαι νῆστιας ὑπακόντες εὐαγγελικῶν
παράδοσεων ἰνα διὰ τῶν εὐαρεστοί γε
νομενοὶ Χριστῶ τῶ Παρὰ δεισὸς τῆν οἰκῆσιν
παλιν ἀπολαβόμεν

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Δ Πα
οοοξα Πατριῖι και γιγιω και
Αγιω Πνευμα αατι

Ε Πα
κααθισεν Ααδαμ α πεναντι
του ουου Παααραα δειειεισου και την ι

δι ι αν γυ υ υ υ μνω ω ω σιν Πα θρη νω ων
 ο δυ υ ρε ε ε το οι οι οι οι οι μοι
 τον α πα τη πο ο νη η ρα πει σθεν τα α α και
 αι αι κλαα πε εν τα και αι δο ο ξης μα α κρυν θε ε ε
 εν τα οι οι οι οι οι μοι τον α πλο ο τη
 τι ι γυ υ μνον νυ υ υ υν δε ε η πο ο ρη
 με ε ε ε νον αλλ ω ω Πα α ρα α δει ει σε
 ουκ ε τι σου της τρυ φη ης α α α πο ο λα α αυ
 σω ουκ ε τι ο ο ψο ο μαι τον Κυ ρι ον και αι
 Θε ο ον μου και πλαα α α στην εις γη ην
 γα αρ α πε λε ευ σο ο ο ο μαι εξ η ης και
 προ ο ο σε λη η η η φθη ην Ε λε η μον
 οι οι κτιρ μο ο ον βο ο ω ω ω σοι ε λε η σο ον
 με ε το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

K ^{Γα} ^{Νη} αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

^{Γα} ω ω ω των α α μην ^Ϛ ^Ϛ

M ^{Νη} η τηρμεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν

^Ϛ ^M ^{Νη} ^{Πα} θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πα αρ θε ε ε

^M ^{Γα} νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν ^Ϛ ^Ϛ

^{Νη} και το θαν ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω σσα

^{Γα} ^{Νη} ου ου δυ υ υ υ να α α ται ^Ϛ ^Ϛ πα ρα δο ξου γαρ

ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α

^{Γα} γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος

^{Νη} τη ης κυ η σε ω ως ^Ϛ ^Ϛ ο που γαρ βου ου λε ται θε

^Ϛ ^Ϛ ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα α

^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} α ξις ^Ϛ ^Ϛ δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του θε

^Ϛ ^Ϛ ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με θα

^Ϛ ^Ϛ σθ ς εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε του ου

σω θη η ναιταςψυ χα α α ας η η μω ω ω ων

Ἔτερον.

Ἦχος ᾠδῆς Ζω σ

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Μη τημεν ε ε γνω ω ω σθηης υ περ φυ υ υ

υ υ σιν θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε

Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον

και αι αι εν νοι οι οι α αν και το θα α αυ

μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ

σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη

ψε ως Α α γνη η η ακα τα α λη η η πτο

ος ε ε ε στιν ο τρο ο πος τη η ης κυ υ

η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται

θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα

Πα
 α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκ ο ο ν τε ες δε ο
 ζω
 με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ω σ πρε σβε ευ ε ε του
 σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω
 ων

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ο ν α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ε λ θο ο ο ν τες ε πι τη η η η ν
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνη ρ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ρ
 ρ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 προ πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρεπει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,

κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Α^{Γα} ^{Νη} Μ Γ²²
 νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου
^{Νη} Γα
 και συ νη γειρας τους αν θρωπς συντη σαρ κι σου Κυ ρι
Γ²²
 ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
 τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Νη Γα Γ²²
Δ²² και πε ρι ε ζω σα το

Τ^{Γα} ^{Νη} Γα Νη Γ²²
 ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα
Γα Νη Γ²²
 αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ
Πα Νη Π⁹ Νη
 ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του
Γα Γ²²
 τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
Γα Γ²²
 με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Νη Δ²²
Δ²² η τις ου ου

Γα Γ²²
 σα λευ θη σε ται
Γα ^{Νη} Γα
Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε
Νη Πα Γ²²
 σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συ να νε
Νη Π⁹ Νη
 στη σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον ε

^{Γα}
γεροσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε ^Γ
²²

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, ^Δ
²²εις μα κρο τη τα

^Γ
η με ρων ²²

^{Γα} ^{Νη}
Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

να τος τον Α ^{Γα} δα αμ συ να ^{Νη} νε στη σας κραυ γα ζον τα

δο ξα τη α ^{Γα} να στα σεισου μο νε φι λα αν θρωω πε ^Γ
²²

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πά ρ

^{Πα}
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ
²² και

Α γι ω Πνευ μα α α τι ^Π

^{Πα} ^{Δι}
Ε ξε βλη θη Α α δαμ του Πα ρα α δει ει ει

σου ου ^{Πα} ^Δ ²² δι α α α της βρω ω σε ε ε ε ως ^Π

^{Κε} ^{Πα}
δι ο και κα α θε ε ζο ο με ε νος α πε ε να

α αν τι ι του ου ου του ^Δ ²² ω δυ ρε το ο ο λο ο

λυ ζων ^Δ ²² ε λε ει νη τη φω νη η και ε

ε λε ε ε γεν ^Π οι οι μοι τι ι πε πο ον θα ο τα α
 α λας ε ε γω ^Δ μι αν εν το λην πα ρε ε βη ην
 τη η ην του ου ου Δε ε σπο ο ο του ^Δ και των α
 γα α θων παν τοι οι ω ω ων ε στε ε ρη η η η
 μαι ^Π Πα ρα δει σε ε α γι ι ω ω τα α α
 α τε ^Π ο δι ε με πε ε ε φυ υ υ τε ευ με
 ε ε νος ^Δ και δι α α τη ην Ε ευ αν κε ε κλει
 σμε ε ε ε νος ^Π ι κε τευ ε τω σε ποι η σαν τι
 ι κα με ε πλα α σα α α αν τι ^Π ο πωστωνσων
 αν θε ε ω ω ων πλησθη η σω ω ω μαι ^Π δι ο
 και προς αυ τον ο Σω ω τηρ ^Δ το ε μον πλασμα ου θε
 λω ω ω α α α πο ο λε ε ε σθαι ^Δ αλ λα βου
 λο μαι του το σω ζε σθαι ^Δ και εις ε πι γνωσιν α λη
 θει ει ας ε ε ε ελ θειν ^Π ο τι τον ερ χο ο με
 ε ε νο ον προ ο ος με ου ου μη η εκ βα α λω
 ε ε ε ε ξω ^Π

Κ^{Πα} αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

^{Πα} ω νάστων αι ω ω νων α α μην

Ο^{Πα} ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α

^{Πα} γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ

της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με

ε εν δυ σα α α με ε ε ε νος της προ ω

^{Νη} ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

ε ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε

ως του ου Θε ε ε ου ου Μη η τρι ι ι τε και

^{Κε} Παρ θε νω α λη η θωσ βο ω μεν α α σι ι

^{Πα} ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ

^{Κε} γε ε ε ε λου Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ

^{Δι} στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι

^{Πα} ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω

^Δ ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ ᾠδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
Νη νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον **Πα** των μυ ρο φο
Νη ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις **Γα** Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας **Νη** ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
Γα ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος **Γα**

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ϕ

Ως της ημων αναστασεως θησαυρισματα
επι σοι πεποιθοτας πανυμνητε εκ λακκου
και βυθου πταισμάτων αναγαγε συ γαρ τους υ
πενθυνουστη αμαρτια εσωσαστε και την σωτη
ριαν η προτοκου παρθενος και εν τω κω
Παρθενος και μετα το κον Παρθε ενοοος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,

ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *